

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΕΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας,"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ' καὶ ε' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΡΗΡΕΤΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λούςης δὲν εἶναι δεκτά —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σαι ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπίκλησις τῆς Α. Β. Υ. τῆς Ἡγεμονίδος Σοφίας πρὸς τὰς Ἑλληνίδας. —
Ὅλοι μας ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν ἀρχηγίαν τῆς. — Τὸ καθήκον (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ,
ὑπὸ κ. Μαριάνθης Ἡλιοπούλου). — Αἱ γυναῖκες τῶν Ἀθηνῶν κρινόμεναι παρὰ
τοῦ κ. G. Bourdon. — Τινὰ ἐκ τῶν παρὰ τὸν Ἰστρον, ὑπὸ Ἀθλίδος. — Διατί
οἱ κύνες γαυρίζουσιν ὅταν εἶναι σελήνη. — Κρόμμυον. Ἰδιότητες αὐτοῦ (ὑπὸ
Ἐλένης κ. Γεωργιάδου). — Λόγος κ. Θ. Δηλιγιάννη. — Θεάτρον. — Ἀντιχο-
λερικά μέτρα. — Ἀλληλογραφία. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» μετε-
κομίσθησαν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀριθ. 34 οἰκίαν ἀπέναντι τῆς Ἀγ-
γλικῆς Ἐκκλησίας. Παρακαλοῦνται δὲ αἱ κ. κ. συν-
δρομητρίαι αὐτῆς, αἱ ἀλλάξασαι ἐπίσης διεύθυνσιν,
νὰ ἀναγγείλωσιν ἐγκαίρως τοῦτο, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ
ἄταξία τις περὶ τὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ἙΛΛΗΝΙΔΑΣ

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΗΣ ΗΓΕΜΟΝΙΔΟΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκίπισσα Σοφία προβλέπουσα ὅτι, ἐὰν
ἐνσκήψῃ καὶ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἢ ἤδη πολλὰς ἄλλας χώρας
μαστιζούσα ἐπιδημία, ἐκ τῶν πρώτων ἀναγκῶν θὰ ἦναι ἡ
προμήθεια κλινοστρωμῶν καὶ ἀσπροροῦχων εἰς τοὺς ἀπό-
ρους, ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως, εἰ δυνατόν, ἐκάστη τῶν οἰκο-
δοποιῶν τῆς πόλεως ἡμῶν συντελέσῃ, ἵνα παρασκευασθῶσιν
ἀπὸ τοῦδε ἐν ἡσυχίᾳ ὅσον τὸ δυνατόν πλείονα τοιαῦτα καὶ
ᾧσιν ἔτοιμα ἐν πρώτῃ ἀνάγκῃ. Ἐὰν δὲ διὰ τῶν μέτρων, ἅτινα
ληφθήσονται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τῶν πολιτῶν πάντων,
φυλάξῃ ἡμᾶς ὁ Ὑψιστος τῆς δοκιμασίας ταύτης, δύνανται
ταῦτα οὐχ ἥττον νὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς ἄλλους κοινωφελεῖς

σκοπούς, διανεμόμενα κατὰ τὴν ἀνάγκην εἴτε εἰς νοσοκομεία,
εἴτε εἰς ἐνδεεῖς.

Οὕτως ὅσαι τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκοδοποιῶν προαιροῦνται νὰ
συντρέξωσι διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ τῶν οἰκείων καὶ φί-
λων καὶ συγγενῶν ἢ δι' ἀποστολῆς ὑφασμάτων χρησίμων ἢ
χρημάτων εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἡ Αὐτῆς
Ὑψηλότης ἔχει ἀπόφασιν νὰ καταβάλῃ πᾶσαν μέρμηραν καὶ
συνδρομὴν καὶ προστασίαν, δύνανται νὰ ἀνακοινώσωσι τὴν πρό-
θεσιν αὐτῶν ταύτην δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ λόγου εἰς τὴν Αὐτῆς
Ὑψηλότητα διὰ τῆς παρὰ τῆ Α. Υ. ἐπιτίμου δεσποινίδος κ.
Βάσσου.

ΤΑΧΘΩΜΕΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ὙΨΗΛΗΝ ΑΡΧΗΓΙΑΝ ΤΗΣ

Τίς τῶν ἀναγνωστριῶν μας ἀναγνώσκουσα τὴν ἀνω δημο-
σιευομένην ἐπίκλησιν τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τῆς ἠγεμονίδος
Σοφίας δὲν θὰ συγκινηθῇ καὶ δὲν θὰ σπεύσῃ πάραυτα εἰς ἐπι-
τέλειαν τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὠραίου καθήκοντος τῆς φιλανθρωπίας,
τασσομένη ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς μελλούσης βασιλείας μας;

Τὸ πεδίον τῆς τιμῆς, τὸ πεδίον τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν μα-
χῶν διὰ τὴν γυναῖκα εἶναι ἡ φιλανθρωπία.

Ὅπου αἷμα ἀνθρώπινον χύνεται, ὅπου τὰ στοιχεῖα τῆς φύ-
σεως ἐξεγείρονται, τυφλῶς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπιβουλεύο-
μενα, ὅπου νόσοι καὶ ἐπιδημίαι καὶ θάνατοι διασπείρουσι τὸν
πανικόν, ἢ γυνὴ ἢ ἀσθενὴς, ἢ γυνὴ ἢ νευροπαθὴς, ἢ γυνὴ ἢ
εὐαίσθητος, ἀνδριζομένη προσέρχεται πρώτη ἀντιλήπτωρ καὶ
βοηθός, ἀψηφούσα προφανῆ τῆς ζωῆς τῆς κίνδυνον, ἵνα ἐπου-
λώσῃ πληγὰς, ἵνα χύσῃ βέλτερον παραμυθίας εἰς καρδίας
ἀπέλπιδας, ἵνα προστατεύσῃ, παρηγορήσῃ, ἐνθαρρύνῃ τοὺς
πάσχοντας ἀδελφοὺς τῆς.

Εἰς τὸν ἐντίμον τοῦτον καὶ εὐγενῆ ἀγῶνα ὀδηγεῖ ἐπὶ σειράς
ἐτῶν ἤδη τὰς Ἑλληνίδας ἡ σεπτὴ βασιλισσά μας, ἀκάματος
αὐτὴ καὶ ἡρωικὴ ὄντως ἀρχηγὸς καὶ πρωταγωνίστρια.

Τὸ ἔργον τῆς τοῦτο φαίνεται ποθοῦσα νὰ συνεχίσῃ ἢ νεαρὰ τοῦ διαδόχου σύζυγος, ταχθεῖσα παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ὑψηλῆς μητρὸς τῆς ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν φιλανθρωπικῶν ἔργων, σήμερον δὲ καὶ τὴν πρωτοβουλίαν ἀναλαμβάνουσα εἰς τὸν κατὰ τῆς ἐπικειμένης καὶ ἀπειλούσης ἡμᾶς ἀγῶνα τῆς χολέρας.

Πρέπει νὰ προλάβωμεν τὸ κακόν, νὰ προπαρασκευασθῶμεν, νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῶν δυστυχῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων τόσα πανταχοῦ ἀριθμεῖ ἡ χολέρα θύματα, μᾶς ἔλεγεν ἡ σεπτὴ Ἡγεμονίς, ἐπὶ τούτῳ μετακαλεσαμένη ἡμᾶς πλησίον τῆς. Πόσον ἡ φωνὴ τῆς μᾶς ἐφαίνετο μελωδικωτέρα, ἢ ἔκφρασις τοῦ προσώπου τῆς ἀληθῶς ἀγγελική, τὸ βλέμμα τῆς μαγικόν. ὅταν μὲ πόνον μητρὸς προνοούσης φιλοστόργως διὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας; Ἡ αἴγλη τῆς φιλανθρωπίας, τῆς ἀγάπης, τῆς συμπαθείας, τῆς στοργῆς πρὸς τὸν ὑπὸ τοιοῦτου κινδύνου ἐπαπειλούμενον λαόν τῆς, πρὸς τοὺς δυστυχεῖς, πρὸς τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης, ἀγνοῶ ὅποιον γόητρον, ὅποιον χάριν ἀκατανίκητον προσέδιδεν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τῆς.

Ἐνομίσαμεν ὅτι ἐδικαιούμεθα νὰ τὴν βεβαιώσωμεν ἐξ ὀνόματος πασῶν τῶν Ἑλληνίδων, ὅτι ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς καὶ αἱ πτωχότεραι καὶ αἱ ἀσθενέστεραι ἐξ ἡμῶν θὰ ἐπετελοῦν θαύματα ἐν τῷ εὐγενεῖ τῆς φιλανθρωπίας σταδίῳ. Ὅχι μόνον αἱ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνίδες, Ὑψηλοτάτη, τῇ εἰπομεν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἶμεθα βέβαιαι ὅτι θὰ ἐνεργήσωσιν ἐράνους, θὰ ἐργασθῶσι μετὰ σπουδῆς, θὰ πράξωσιν ὅτι δυναθῶσιν, ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων τῶν προσδοκίας Σας.

Δὲν ἀμφιβάλω περὶ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ ζήλου τῶν Ἑλληνίδων μας, μᾶς εἶπε. Εἰξέυρετε ὅτι εἰς τὴν ἐξ ἀδελφῶν νοσοκόμων ἀποστολήν, ἣν ἡ μήτηρ μου ἐνήργησεν εἰς Ἀμβούργον, ἡ μία καὶ μόνη Ἑλληνίς, ἢ εἰς τὰ ἐκεῖ νοσοκομεία καταρτιζομένη κ. Ψαρᾶ, προσνήχθη νὰ λάβῃ μέρος, καὶ ὅτι σήμερον ἀληθῆς ἄγγελος αὐταπαρνήσεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον περιθάλλει τοὺς ἐν τοῖς νοσοκομείοις τοῦ Ἀμβούργου χολεριῶντας;

Μετὰ πόσης ὑπερφηανείας πατριωτικῆς, μετὰ πόσης χαρᾶς, μετὰ πόσου ἐνθουσιασμοῦ ἢ εὐγενῆς θυγάτηρ τοῦ φιλανθρωποτάτου καὶ ἀτυχοῦς Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου ἐπλεξε τὸν πανηγυρικὸν τῆς Ἑλληνίδος Ἀδελφῆς τοῦ Ἐλέους. Πόσον ἀγνὴν τὴν πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην δὲν φαίνονται περικλείοντα τὰ ἀβρά τῆς στήθη! Καὶ πόσα ὁ ἀκραφνῆς πατριωτισμὸς τῆς θὰ ἠδύνατο νὰ διδάξῃ εἰς πολὺν ἐκ τῶν ἡμετέρων!

Ἄς ἐνωθῶμεν, ἄς ἀδελφωθῶμεν ὅλοι ἡμεῖς ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει καὶ ἄς ταχθῶμεν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ ἐλέους, ἣν αἱ ἀβραὶ χεῖρές τῆς ὑπὲρ τῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης ὑψώσαν.

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» τίθεται εὐχαρίστως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. ἀναγνωστῶν τῆς, τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰδίᾳ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, πρόθυμος νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὄργανον συνενόησεως ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀγῶνι, ὃν γυνὴ ὑψίστη ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας κατέχουσα θέσιν διὰ γυναικῶν καὶ πάλιν ἀναλαμβάνει κατὰ τοῦ σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπειλοῦντος κινδύνου.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἄνεγείρουσι μετὰ θορύβου καὶ ἐπιδείξεως ἀγάλαμα εἰς πᾶσαν δόξαν. Αἱ ἐλάχιστα τῶν πόλεων ἐπιζητοῦσιν ἀπλήστως ποῖα ἐξοχότητες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἐνδοξοὶ ἐγεννήθησαν ὑπὸ τὸν οὐρανῶν τῶν, καὶ παρευθῆς τὸ μάρμαρον ἢ ὁ χαλκὸς ἐπεξεργαζόμενος ὑψοῦται εἰς διακρίσεις τῆς ἀναμνήσεως ταύτης. Λόγοι πανηγυρικοὶ ἐκφωνοῦνται καὶ οἱ ταξειδιῶται συνωθοῦνται ἀπὸ τὰ περίχωρα, ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὴν τελευτὴν τῶν ἐγκαίνιων.

Οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος μομφῆς κατὰ τῆς ἀποθεώσεως ταύτης τῶν θνητῶν. Τὸ καλὸν εἶναι πολὺ σπάνιον εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον τοῦ ἐγωῖσμοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀνταμοιβῆται ὁσάκις συναντᾶται. Ἄλλ' εὐρίσκω ὅτι συνεχῶς συμβαίνει νὰ παραγωνίζηται ἡ ἀληθῆς ἀξία, ἡ ἀληθῆς ἀφοσίωσις, ὁ ἀπλοῦς τέλος πλὴν εἰλικρινῆς ἠρωτισμός.

Αἱ σκέψεις αὐταὶ μοι ἔρχονται συνεχέστερον εἰς τὸν νοῦν, ἀφότου ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ παραστῶ μάρτυς πράξεως ὑπερανθρώπου, ἣτις ἐν τούτοις θὰ μείνῃ πάντοτε ἀφανῆς καὶ ἀγνωστος.

Ἡμῖν εἰς Honfleur κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων καταγίδων καὶ τρικυμιῶν, αἰτίνες ἠρήμωσαν σχεδὸν τὰ παράλια τῆς Νορμανδίας. Ἡ μεγαλοπρεπὴς ὄργη τοῦ Ὠκεανοῦ μὲ προσέιλυσε πάντοτε, καὶ εὐρίσκω ὅτι πρὸ τοῦ θεάματος τούτου ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται μᾶλλον συγκεκινημένος ἢ πρὸ ὅλων τῶν δραμάτων, ἅτινα ἡ ἀνθρωπίνη μεγαλοφυΐα ἐπενόησεν. Ἀκούων, ὡς λέγει ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, τὸν Βορρᾶν φυσῶντα τὴν σάλπιγγά του, ἐσκέφθη νὰ ὑπάγῃ νὰ ἴδῃ τὴν θάλασσαν τὴν ἀληθῆ, τὴν φυσικὴν, τὴν ἀκατανίκητον.

Ἐξέλεξα λοιπὸν τὴν Honfleur, θαυμασίαν πόλιν, δεσπόζουσαν ὑπερφηανῶς τοῦ Ὠκεανοῦ, περικλείουσαν ἀριστουργήματα ἀρχιτεκτονικῆς, καὶ ἐν ἣ εὐρίσκει τις ἀληθεῖς ναύτας τῶν παλαιῶν καιρῶν.

Δὲν ἠθέλησα νὰ κατέλθω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς ἀφίξεώς μου ἔκρουσα τὴν θύραν πτωχικοῦ οἰκίσκου ἀλιείως, ἐν ᾧ ἐνθυμούμην ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχον πῖε κίαθον παχυτάτου καὶ ἀγνωστάτου γάλακτος.

Ἡ πορεία μου κατὰ τὴν νυκτερινὴν ταύτην ὥραν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τῆς οἰκίας ταύτης μοι ἀφῆκεν ἀνεξιτήλους ἀναμνήσεις. Ἐβλεπον ἐν τῷ μαύρῳ τῆς νυκτὸς σκότει τὰ κύματα ὑψούμενα εἰς ὕψος καταπληκτικόν καὶ καλυπτόμενα ὑπὸ λευκοῦ καὶ λάμποντος ἀφροῦ, καταπίπτοντα δὲ μεθ' ὀρμῆς, ὡς ζητοῦντα νὰ καταβροχθίσωσι τὸ πᾶν.

Τέλος ἔφθασα εἰς τὸ πτωχικὸν ἄσυλον, ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου ἐζήτησα νὰ διανυκτερεύσω. Ἡ οἰκοδέσποινα, νεαρὰ Νορμανδῆ, μὲ ἠτένιζε μετ' ἐνδιαφέροντος. Εἰς τὸ μέγα δωμάτιόν τῆς, ὅπερ ἐχρησίμευε καὶ ὡς αἴθουσα συγχρόνως καὶ ἣτις ἐφωτίζετο ἀπὸ ἐν μόνον κηρίον, ἔβλεπον τοὺς δύο ὀφθαλμούς τῆς ἀποδίδοντας ἀστραπὰς νεότητος καὶ ζωῆς. Ὁ σύζυγός τῆς ἐκάθητο πλησίον τῆς ἐπιδιορθῶν τὰ δίκτυά του.

Ἦτο ἀνὴρ γιγαντίου ἀναστήματος, μὲ ὀφθαλμούς σπινθηροβόλους ὑπὸ πυκνὰς ὑποξάνθους ὀφρῦς, ἐνῶ ἐφ' ὅλης τῆς φυσιογνωμίας του ἀντενάκλα ἀπειρος καλωσύνη καὶ ἐπιεικεία.

Καλῶς ὠρίσατε, μοι εἶπεν, ἐγειρόμενος. Ἐδῶ εἶναι τις ἀσφαλέστερος ἢ ἐπὶ τῆς ἀγρίας θαλάσσης, ἢ ὅποια μυκᾶται ἐκεῖ κάτω. Καθίσετε, κύριε, ἕως ὅτου ἡ γυναῖκα μου σᾶς ἐτοι-

μάση τι νὰ φάγητε καὶ κλίνην ἵνα κοιμηθῆτε. Μήπως εἰσθε μηχανικός καὶ ἀναγκάζεσθε νὰ διατρέχητε τὰς ἀκτᾶς μας μὲ τὸν ἀποτρόπαιον αὐτὸν καιρὸν;

Ὅχι, ἀπεκρίθη. Ἐρχομαι ἀπλῶς ἐδῶ δι' εὐχαρίστησίν μου. Διὰ νὰ ἴδῃ τὴν θάλασσαν.

Ἐχετε δίκαιον, ἀπεκρίθη ὁ ναύτης. Εἶναι τόσον ὠραία, ὅταν εἶναι θυμωμένη, ὥστε καὶ ἐγὼ ἔτσι τὴν λατρεύω, ὅπως εἶναι σήμερον.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ δείπνος μου ἐξ ἄρτου, τυροῦ καὶ ὀλίγου χοιρομηρίου εἶχεν ἐτοιμασθῆ καὶ οἱ οἰκοδεσπότες μου μὲ ἐκαλονύκτισαν, ἀφοῦ μὲ ὠδήγησαν εἰς τὸ μοναδικὸν ἀνώγειον δωμάτιον, ἐν ᾧ μοι εἶχον ἐτοιμάσει τὴν κλίνην μου.

Δὲν εἰξέυρω, ἐὰν εἶχε παρέλθει πολλὴ ὥρα, ἀφ' ἧς στιγμῆς εἶχον κατακλιθῆ, ὅταν ἤκουσα κάτωθεν τοῦ δωματίου μου φωνάς, στεναγμούς, λυγμούς. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα ὅτι ὠνευμένη, ἀλλ' ὅτε αἱ φωναὶ ἐδιπλασιάστησαν καὶ οἱ ἠρῆνοι ἠκούοντο ἐυκρινέστερον, τότε ἐπήδησα τῆς κλίνης μου, γυμνὸς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων βαδίζων ἤρχισα νὰ κατέρχωμαι τὴν κλίμακα.

Αἶφνης διέκρινα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ πρὸ ὀλίγου εἶχον δεῖπνήσει, τὸν γενναῖον ναύτην, τὸν φιλοξενούντα με. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του ἦσαν ἠλλοιωμένα. Ὁργὴ φοικώδης ἐφαίνετο συγκλονίζουσα τὰ στήθη του. Διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐκράτει ἀνοιχτὴν τὴν θύραν ἱματιοθήκης ἐκτισμένης ἐπὶ τοῦ τοίχου, τὴν δὲ δεξιάν εἶχεν ὑψώσει μὲ συνεσφιγμένην τὴν πυγμὴν εἰς σημεῖον ἀπειλῆς. Θὰ τὸν φονεύσω! ἔλεγεν. Ἄ! μὲ ἠπάτας λοιπὸν ἀθλία! μὲ αὐτὸν τὸν παιδικὸν μου φίλον, τὸν ὅποιον μισῶ σήμερον μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου. Ὡ! ναί! θὰ τὸν φονεύσω ἐδῶ... τώρα... ἀμέσως ὡς σκύλλον.

Φόνευσε ἐμέ, εἶπεν ἐκεῖνη. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἔνοχος. Ἄλλ' ἐὰν φονεύσης αὐτὸν θὰ ἦσαι ἄνδρος, διότι δὲν δύναται νὰ ὑπερασπισθῆ!...

Ὁ ναύτης κατεβίβασεν ἀποτόμως τὴν χεῖρα. Ἐχεις δίκαιον, εἶπε. Πταῖα ἐγὼ, ὅστις ἐνῶ εἰξέυρον ὅτι τὸν ἠγάπα, ἐπέμεινα νὰ σὲ νυμφευθῶ. Δὲν δύναμαι νὰ τὸν φονεύσω, οὕτω ἀνυπεράσπιστον. Αὐτὸ θὰ ἦτο ἀληθῶς ἄνδρον. Ἄς φύγῃ λοιπὸν ἀμέσως. Νὰ μὴ τὸν συναντήσω ὅμως ποτὲ πλέον οὔτε ἐδῶ, οὔτε εἰς τὰ περίξ.

Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας εἶδον ἄνδρα ἐξερχόμενον τῆς ἱματιοθήκης καὶ ἀναχωροῦντα κατεσπασμένως.

Ἡ Ἰωάννα ἐγίνωσκε καλῶς τὸν χαρακτήρα τοῦ συζύγου τῆς. Ἡ λέξις θὰ ἦτο ἄνδρον νὰ τὸν φονεύσης, ἀφώπλισε παρευθῆς τὴν χεῖρά του.

Ἐπανῆλθον συγκεκινημένος ἐκ τῆς διαδραματισθείσης ἐκεῖ, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου σκηνῆς, ὁ θόρυβος δὲ τῶν ἐπὶ τῶν βράχων συγκρουομένων κυμάτων μοι ἐπανεφέρει τὸν ὕπνον βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον. Τὴν ἐπαύριον ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμούς ἐξεπλάγην εὐρεθείς εἰς τὸ γυμνὸν ἐκεῖνο πάσης διακοσμήσεως δωματίον. Ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τῆς κλίνης μου τοίχου ὑπῆρχε ἀνηρτημένον ὡσεὶδὲς πλαίσιον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οἴκου ἔλαμπε χρυσοῦν μετᾶλλον. Πλησιάσας ἀνέγνωσα ὑπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ οἰκοδεσπότη μου Διονυσίου Ρολάν, ὡς ναυαγοσωτήρος, ἐνεδύθη ταχέως καὶ κατήλθον τὴν κλίμακα, φέρων μετ' ἐμοῦ τὴν χρωματ. νικαίδα καὶ τοὺς χρυσωτῆράς μου. Συνάντησα

τὴν Νορμανδῆν, ἣτις μοι ἐφάνη ὠχροτέρα τῆς προηγουμένης ἡμέρας, πλὴν ἤτυχος καὶ ἀποφαστικῆ. Μοι εἶπε περὶ τοῦ συζύγου τῆς ὅτι ἦτο ἀρχηγὸς τῆς προστατευτικῆς ἐταιρείας τῶν ναυαγῶν καὶ ὅτι τὸ μετᾶλλον, ὅπερ εἶδον εἶχε κερδίσει, ἀφοῦ ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ ἔσωσεν εἰς πολλοὺς τὴν ζωὴν.

Ἐξῆλθον καὶ διηυθύνθη πρὸς τοὺς παροχθίους βράχους μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἠθελον κατορθῶσαι νὰ σχεδιάσω σακρίφημά τι τῆς τρικυμιώδους ἐκεῖνης θαλάσσης. Ἄλλ' ὁ τρελλὸς ἄνεμος μὲ ἠμποδίσεν νὰ ἐπιληφθῶ κἂν τοῦ ἔργου, καὶ πρὸ τῆς θαλασσίας ἐκεῖνης μανίας, πρὸ τοῦ καταπληττοντος ἐκεῖνου ὄγκου τοῦ ὀρμητικῶς ἐκχυνομένου ὕδατος, ἤσανόμην τὴν σμικρότητα καὶ ἀδυναμίαν μου. Ἦτο πολὺ ὠραῖον, πολὺ καταπληκτικόν, ἀληθῶς, τὸ θέαμα ἐκεῖνο, καὶ ἐν θαυμασμῷ ἐζήτηον νὰ ἀνακαλύψω τὴν ὑπεράνθρωπον δύναμιν, ἣτις μετὰ τόσης ὀρμῆς ὑπήγειρε τὰ τρομερὰ ἐκεῖνα θαλάσσια βουνὰ καὶ τὰ ἔκαμνε νὰ ἐπαναπίπτωσιν εἰς ἀπειροπληθεῖς καὶ ὀρμητικούς καταρράκτας. Τὸ θέαμα ἦτο ὄντως, καταπληκτικῶς ὠραῖον. ὁ φαιὸς δὲ καὶ μελαγχολικὸς οὐρανὸς προσέδιδεν εἰς τὸ ἐπιβάλλον τοῦτο μεγαλεῖον τόνον ἠρέμου μελαγχολίας.

Αἶφνης, ἐκεῖ, κάτωθεν ἐμοῦ ἀκούω σπαρακτικὰς κραυγὰς. Λέμβος εἶχε φανῆ μακρόθεν, παλαίους τὸν ὕστατον κατὰ τῶν κυμάτων ἀγῶνα. Εἰξέυρετε ποῖος εἶναι ἐντὸς αὐτῆς ἠρώτησα τοὺς ἀλιεῖς, οἵτινες εἶχον συναθροισθῆ μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων, καὶ παρηκολούθουν τὴν πάλην ἐναγωνίως.

Εἶναι χαμένος! μοι ἀπήντησαν, ἐκτὸς ἐὰν ριφθῆ ἡ λέμβος τῆς σωτηρίας, καὶ ἐὰν ὁ Ρολάν ἀναλάβῃ νὰ τὸν σώσῃ. Ἐπρεξάν τότε νὰ εἰδοποιήσουν τὸν οἰκοδεσπότην μου, ὅστις τοὺς ἠκολούθησε σπεύδων καὶ ἐν τῇ διὰ παρομοίας περιστάσεις στολῆ του. Οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου του ἐφαίνοντο σκληροὶ καὶ σοβαροὶ συγχρόνως, καθ' ὃν χρόνον εἶδιδε διαταγὰς, ὅπως ἡ ναυαγισώτρια λέμβος ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐντὸς δευτερολέπτων τινῶν ἡ λέμβος εἶχεν ἐτοιμασθῆ, οὐδεὶς ὅμως ἀπεφάσιζε νὰ ἐκθέσῃ τὴν ζωὴν του εἰς κίνδυνον, ἀψηφῶν τὴν μακρομένη θάλασσαν.

Ἐὰν κανεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν μὲ ἀκολουθήσῃ, ἀναχωρῶ μόνος μου, εἶπεν ὁ Ρολάν. Ἐνῶ ἔλεγε τὰς λέξεις ταύτας, χωρικός τις παρατηρῶν διὰ τηλεσκοπίου τὴν καταποντιζομένην λέμβον, ἀνέκραξεν: Εἰξέυρετε ποῖος εἶναι ὁ δυστυχῆς, τὸν ὅποιον θὰ κλαίωμεν ἕως ἐντὸς ὀλίγου: ὁ Σεβερίνος.

Ὁ Διονύσιος ἀκούσας τὸ ὄνομα τοῦτο ὠχρίασεν. Ὁ Σεβερίνος ἦτο ὁ ἐραστής τῆς συζύγου του. Ἦδύνατο νὰ μὴ φύγῃ, ἀφοῦ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν τὸν ἀπέτρεπον, λέγοντες ὅτι ἦτο τρέλλα νὰ ἐκθέσῃ εἰς προφανῆ κίνδυνον τὴν ζωὴν του.

Εἶναι καθήκον μου, εἶπε τέλος, ἀποθνήσκας ἀποτόμως τὴν σύζυγόν του, ἣτις ἐπλησίασε νὰ τὸν ἐναγκαλισθῆ. Ἐρρίφθη μόνος εἰς τὴν λέμβον καὶ δι' ἰσχυρᾶς κωπηλασίας διέσχισε τὸ πρῶτον κύμα, ὅπερ ὑψώθη ὡς μαινόμενον, ζητοῦν νὰ καταβροχθίσῃ λέμβον καὶ ἄνθρωπον. Τότε μετὰ τῆς ἀγρίας θαλάσσης καὶ αὐτοῦ συνήφθη ἀγῶν πεισματῶδης, ἀγῶν ζωῆς καὶ θανάτου.

Πνευστιῶντες καὶ ἐν ἀγωνίᾳ παρηκολουθοῦμεν πάντες διὰ τοῦ βλέμματός καὶ τῆς καρδίας τὸν τολμηρὸν ναύτην. Μόνον ἐν τούτοις ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός του ἐγίνωσκον τὴν εὐτυχίαν αὐτὸς ἐπραττε μέγα, εὐγενῆς, ὠραῖον.

Εἰκοσάκις ἡ ναυαγισώτρια λέμβος προσήγγισε τὴν καταποντιζομένην καὶ ἀποθουμένην ἀπὸ τῶν κυμάτων ἐρρίπτετο

πάλιν εἰς μακρὰν ἀπόστασιν. Τέλος ὁ Διονύσιος ἐφάνη ἀρπά-
ζων ἀπὸ τῶν κυμάτων τὸν ἀναίσθητον ἤδη Σεβερῖνον, ἐνῶ ἡ
λέμβος ἐστροβιλιζέτο ἰλιγγιωδῶς. Αἰφνης κῦμα ὀρμητικὸν ἐκά-
λυψεν ἀμφοτέρους καὶ ἐν τῇ φορᾷ του παρέσυρε τὸν ἕτερον τού-
των. Ὁ ἐξαφανισθεὶς ἦτο ὁ Ρολάν, τοῦ ὁποῦ το πτώμα ἐξή-
μεσε πρὸς τὸ ἐσπέρας ἢ θάλασσα. Ὁ Σεβερῖνος ἐπανῆλθε σῶος.

Δι' ὅλους ἐπραξε τὸ καθήκον του, δι' ἐμὲ ὁμως ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος ἤρω.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Μαριάνθη Ἡλιοπούλου

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΡΙΝΟΜΕΝΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ κ. BOURDON

Γλαφυρὰν καὶ καλλιπεῖ μελέτην ἐδημοσίευσεν ἡ ἐν Παρι-
σίοις ἐκδομένη συνάδελφος «Δημοκρατία τῶν Γυναικῶν» κα-
ταύτην ἐν μεταφράσει ἢ συνάδελφος «Ἄστν» περὶ τῆς Ἀθη-
ναίας Γυναίκος ὑπὸ τὸν ποιητικὸν τίτλον, ὑπὸ τὴν σκιάν
τῆς Ἀκροπόλεως.

Συγγραφεὺς τῆς μελέτης ταύτης εἶναι ὁ γνωστὸς εἰς τὸ
Ἀθηναϊκὸν κοινὸν φιλέλλην δημοσιογράφος κ. Georges Bour-
don. Εὐγενῆς, ἀβρός, ἱπποτικώτατος κατὰ τὸν τρόπον τῶν
ὁμοφύλων του πρὸς τὰς γυναῖκας, παρακολουθῶν ἀπαρεγκλί-
τως τὰ ἔγνη πάντων τῶν περὶ γυναικῶν γραψάντων, προσφέρει
ἄφθονον λιθωνωτὸν καὶ μῦρον πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ κάλλους τῆς
Ἀθηναίας γυναίκος. Ἄλλ' ὡς πάντες οἱ λοιποὶ δὲν βραδύνει
νὰ τῇ ἀρνηθῇ — μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ καλλιπείας καὶ
τοῦτο — τὸ πολυτιμώτατον τῶν χαρισμάτων, τὸ ἀπαραίτητον
διὰ πάντα πεπολιτισμένον ἄνθρωπον ἐφοδίων: πνεῦμα ζωηρὸν,
σφριγῶν, δρῶν.

«Οἱ Ἕλληνες, λέγει ὁ κ. Bourdon, εἶναι προικισμένοι μὲ
ζωηροτάτης δραστηριότητος πνεῦμα, πλαισιούμενον ὑπὸ ἀδιόρ-
θωτον σωματικὴν νωχέλειαν, ἐνῶ αἱ γυναῖκες των εἶναι ἐπίσης
ὀκνηραὶ κατὰ τὸ πνεῦμα, ὅπως καὶ κατὰ τὸ σῶμα».

Προφανῶς ὁ κ. Bourdon πολὺ ὀλίγας γυναῖκας τῶν Ἀθη-
νῶν συνανεστράφη, ἡ τύχη δὲ φαίνεται ἡ μᾶλλον ὁ θαυμασμός
του πρὸς τὸ ὄρατον, — τὸ συνοδειούμενον συνεχῶς ἀπὸ τὸ κενὸν
καὶ τὸ βλακώδες — τὸν ἔφερον εἰς συνάφειαν μετὰ γυναικῶν,
αἵτινες ἀποτελοῦσιν εὐτυχῆ ἐξαιρέσιν ἐν τῇ ἡμέτερᾳ κοινωνίᾳ.
«Ὁμιλοῦν ἄλλῃ», λέγει, Φεῦ! διατὶ νὰ ὀμιλοῦν κἄν; Ἡ
καλλοῦ τῶν τὰς ἀπλάσσει ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς ὀμιλίας.

Εἶναι πλάσμεναι διὰ τὰ θανατίζονται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν
καὶ θὰ τὰς ἤθελα ἀκινήτους, χωρὶς χειρονομίας καταστρε-
φούσας τὴν ἀρμοσίαν τῶν γραμμῶν, χωρὶς λέξεις ἀποτελοῦ-
σας ἱεροσυλίαν».

Ὁ κ. Bourdon μᾶς προσφέρει διὰ τῆς παραγράφου του
ταύτης ἐν καταπότιον πικρὸν καὶ δύσπεπτον, καίτοι ἐφρόντισε
νὰ τὸ ἐπιχρίσῃ μὲ ἄφθονον σάκχαρον καὶ νὰ τὸ χρωματίσῃ
μὲ τὰ ὀραϊότερα τῆς χρωματοπινακίδος του χρώματα.

Τὸ νὰ προτιμᾷ τις τὴν ὀραϊάν γυναῖκα ἀκίνητον καὶ ἄλα-
λον ὡς νεκρὸν ἄγαλμα μᾶλλον, ἢ ἐπιπνεομένην ὑπὸ ζωῆς καὶ
σφριγῶν καὶ χάριτος ἐν τοῖς λόγοις καὶ ταῖς κινήσει, σημείον
ὅτι πᾶσα κίνησις, πᾶς λόγος αὐτῆς ἀποτελεῖ παρατονίαν ὅλην
πρὸς τὴν ἀρμονικὴν τῶν γραμμῶν διάταξιν, καὶ ὅτι ἡ ἱεροσυ-
λία τῶν λέξεων καταστρέφει τὴν ἐκ τοῦ κάλλους ἐμποιοῦμέ-
νην ἐντύπωσιν.

Καὶ τὴν τόσῃ τεχνηέντως ὑποκρυπτομένην ἔννοιαν τῆς πα-
ραγράφου του ταύτης διατυποῖ σαφέστερον κατωτέρω διὰ τῶν
λέξεων: ἀλλ' ὁ μὲν ἀνὴρ κείται πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀθ-
ναίαν, ἢ δὲ γυνὴ πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Ἐδῶ πλέον, ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Bourdon νὰ τῷ πα-
ρατηρήσωμεν ὅτι ἐπλανήθη οἰκτρῶς, καὶ ὅτι εὐρίσκειται εἰς
ἀντίφασιν καταφανῆ πρὸς τὸν ἴδιον ἑαυτόν του. Ἐὰν ὁ ἀνὴρ
ἐν Ἑλλάδι πλησιάζῃ περισσότερο πρὸς τὴν Δύσιν, τότε πῶς
συμβαίνει νὰ ἐξακολουθῇ ὡς αὐτὸς ἡ δύναμις, ἡ θέλησις, ὁ
αὐθέντης, ὡς αὐτὸς ὁ κ. Bourdon, λέγει; πῶς συμβαίνει νὰ
θεωρῇ τὴν γυναῖκα ὡς ἀπλοῦν κτήμα, πῶς συμβαίνει νὰ ὑπο-
τάσῃ αὐτὴν ἀγογγύστως εἰς τὴν ἐξουσίαν του; Μήπως οἱ
ἄνδρες τῆς Δύσεως, οἱ λατρεύοντες τὴν γυναῖκα καὶ τιθέμενοι
αὐτὴν ἐπὶ ὑψηλοῦ βωμοῦ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς, μήπως οὗτοι
ἔχουσι τοὺς ἀνω ἀνατολικωτάτους χαρακτηρισμοὺς, οὗς ὁ κ.
Bourdon ἀποδίδει εἰς τοὺς Ἕλληνας; Καὶ ἐὰν ὁ ἀνὴρ εἰς
τὸν καθ' ἑκάστην οἰκογενειακὸν βίον, πρὸς τὴν σύντροφον τοῦ
βίου του, διάκειται τόσον Ἀνατολιτικῶς, εἶναι ἄρα δυνατόν αἱ
λοιπαὶ τῆς ζωῆς του ἐξεις νὰ ἐτροποποιήθησαν τόσον οὐσιω-
δῶς, ὥστε νὰ τὸν πλησιάζωσι περισσότερο τῶν Ἑλληνίδων
πρὸς τὴν Δύσιν;

Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι οὔτε οἱ ἄνδρες μας εἶναι τόσον αὐ-
θένται καὶ τύραννοι, οὔτε ἡμεῖς τόσον ἀπλᾶ κτήματα ὑποτα-
σόμενα ἀγογγύστως εἰς τὴν ἐξουσίαν των. Εἰς Ἀθήνας ὡς
ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου, ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις τάξεσιν ὁ ἀνὴρ
ἄρχει καὶ ἡ γυνὴ κυβερνᾷ. Αὐτὸ εἶναι ὁ κανὼν. Τὰ λοιπὰ ἀ-
ποτελοῦσιν ἐξαιρέσεις καὶ δέον νὰ μὴ λαμβάνωνται κἄν ὑπ' ὄψιν.

Ἄλλ' ὅτι ἰδίᾳ προεκάλεσε τὰς διαμαρτυρίας τῶν πλείστων
συμπολιτῶν μας κατὰ τῶν κρίσεων τοῦ κ. Bourdon εἶναι ἡ
ἀποδιδόμενη εἰς ἡμᾶς μομφὴ ὅτι ἀγαπῶμεν τὴν εὐσαρκίαν
καὶ σωματικὴν στρογγυλότητα καὶ αισθανόμεθα καταφρόνη-
σιν πρὸς τὰ λεπτογυρᾶ σώματα. Δὲν ἔτυχε λοιπὸν ποτε ὁ εὐ-
γενῆς συνάδελφος νὰ καταβιάσῃ τὰ βλέμματά του μέχρι τῶν
σφηκοειδῶν ὀσφύων τῶν παρὰ τὴν Φαληρικὴν ἀκτὴν, ἢ τὴν
ὀδὸν Σταδίου καθ' ἑκάστην περιδιαβαζουσῶν κυριῶν καὶ δε-
σποινίδων; Καὶ δὲν ἀνέγνωσέ ποτε εἰς ὅλας τὰς Ἐφημερίδας
μας ἄρθρα ὅλα κατὰ τῆς μανίας τῶν κυριῶν μας, τοῦ νὰ πιέ-
ζωσι τὰ ἄλλως λεπτογυρᾶ σώματά των μέχρι στρεβλώσεως; Ἐὰν
ὑπάρχῃ γυνὴ ἐν Ἀθήναις τόσον ἀνόητος, ὥστε νὰ ταρασσῇ τὸν
βίον τῆς ἢ ἀνάμνησις τῆς Σουλτάνας Βαλιδῆς, συρομένης
ἐνεκα τοῦ ὄγκου τῆς διὰ χειροκινήτου ἀμάξης, καὶ ἐὰν ὁ κ.
Bourdon εἶχῃ τὴν ἀτυχίαν νὰ γνωρίσῃ τὴν κυρίαν ταύτην
βεβαίως δὲν εἴμεθα ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τοιαύτην ἀνοησίαν τῆς
ὁμοφύλου μας ὅλαί αἱ γυναῖκες τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' οὔτε εἰς πᾶ-
σας συλλήβδην δέον νὰ ἀποδοθῇ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ὑπερ-
σαρκομανίας;

Καίτοι δὲ ὁμολογεῖ ὅτι μία ἀπὸ τὰς πρώτας προλύτιδας
τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας εἶναι ἡ δεσποινὶς Καλλιπερὴ καὶ
ὅτι αἱ Ἕλληνίδες ἔχουν ἴδιον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τὴν
«Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν», οὐχ ἦττον λέγει, ὅτι ἡ ἀντίληψις
τοῦ ρόλου τῆς γυναίκος εἶναι στοιχειώδους ἀπλότητος καὶ ὅτι
αἱ Ἕλληνίδες δὲν εἶναι βεβαίως αἱ σκεπτόμεναι νὰ γίνουν
ιατροὶ καὶ δικηγόροι.

Καὶ ἐδῶ πλανᾶται. Ὅτι αἱ Ἕλληνίδες ἀντελήφθησαν ἄριστα
τοῦ προορισμοῦ των ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν διαφόρων εὐερ-
γετικῶν ἰδρυμάτων ὡς τὰ ὄρφανοτροφεῖα τῶν θηλέων, τὸν

Εὐαγγελισμόν, τὰ ἐργαστήρια τῶν ἀπόρων γυναικῶν, τὰ Κυ-
ριακὰ Σχολεῖα, τὰς φιλοπότους ἀδελφότητες, τὰ νοσοκο-
μεῖα, ἅτινα παρὰ γυναικῶν ἰδρύθησαν καὶ διὰ γυναικῶν λει-
τουροῦσιν εὐδοκίμως, καὶ ἐκ τῆς ἀκρατήτου ἐπιδόσεώς των
εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας. Πλὴν τῆς δεσποινίδος
Καλλιπερὴ πολλαὶ ἄλλαι Ἕλληνίδες ἠκολούθησαν καὶ ἀκο-
λουθοῦσι μαθήματα ἀνώτερα εἰς διάφορα Εὐρωπαϊκὰ πανε-
πιστήμια, καὶ σήμερον δὲ πλὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ, ἐν ταῖς ἰα-
τρικαῖς καὶ φιλολογικαῖς σχολαῖς ἐκπαιδευομένων, ἔχομεν τρεῖς
φοιτητριάς ἐγγεγραμμένας εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον.

Ἐὰν δ' ὑπολογίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἀνωτέρας σπου-
δὰς ἐπιδοθεισῶν Ἑλληνίδων ἐν σχέσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν
τῆς χώρας μας καὶ παραβάλωμεν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐν ἀνα-
λογία πρὸς τὸν τῶν συμπολιτῶν τοῦ κ. Bourdon, νομίζομεν
ὅτι μετ' ὅλον τὸν Ἀνατολιτισμὸν μας δὲν εἴμεθα ἡμεῖς αἱ πε-
ρισσότερον τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας ἐνδοιάζουσαι, προκει-
μένου περὶ ἐπιστημονικῆς μομφώσεως.

Ἄλλ' ὁ κ. Bourdon περιέπεσον ἐν ταῖς πλάναις ταύταις εἰς
τὰς περὶ Ἑλληνίδων κρίσεις του, διότι βεβαίως τὰς περὶ αὐ-
τῶν πληροφορίας του ἤρυσθη πρὸ πολλῶν χρόνων, ἐὰν λάβωμεν
ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ γλυκοῦ καὶ καφφέ παράγραφόν του, καθ' ἣν
«εὐθὺς ὡς ὁ ἐπισκέπτης καθίστη ὑπηρετῆς ὑπέικων εἰς νεῦμα τῆς
οἰκοδεσποίνης παρουσιάζεται φέρων δίσκον μετὰ δοχείου γλυ-
κοῦ καὶ ὕδατος, ὃν διαδέχεται ἕτερος δίσκος μετὰ κυαθίσκου
καφφέ.»

Σήμερον ὁ καφφὲς καὶ τὸ γλυκὸν προσφέρεται μόνον εἰς τὰς
οικίας τῶν κατωτάτων κοινωνικῶν τάξεων, ὡς γνωστὸν δὲ τὸ
τέιον καὶ τὰ ἀναφυκτικὰ ἀναπληροῦσι τὸ Ἀνατολιτικὸν ἔθιμον,
τὸ ἐντελῶς καταργηθὲν παρὰ τῇ ὀψωσδῆποτε ἀνεπτυγμένη
κοινωνία μας.

Ὁ εὐγενῆς συνάδελφος θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ βεβαίως τὰς ἐπι-
τῶν κρίσεων του δικαίας ταύτας παρατηρήσεις, καὶ μελέ-
τῶν καλλίτερον καὶ μᾶλλον ἐπισταμένως τὰ καθ' ἡμᾶς, θὰ
ἀνομολογήσῃ μαζὴ μας, ὅτι ἐὰν ὁ Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς
εἰσεχώρησε τόσον ταχέως καὶ ἐπέδρασε τόσον καταπλη-
κτικῶς ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἐξων τῶν νεωτέρων Ἑλλή-
νων, τοῦτο ὀφείλεται ἰδίᾳ εἰς τὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας. Αὐ-
ταὶ καὶ τὰς ξένας γλώσσας μετὰ θαυμαστῆς εὐκολίας ἐκ-
μανθάνουσι καὶ τὰ ξένα ἴθνη καὶ ἔθιμα εὐκολώτερον ἐγκο-
ποῦνται καὶ φύσει ἀβρότεροι καὶ εὐγενέστεροι τοῦ ἀνδρὸς ἀπο-
στρέφονται τὰς βαρβάρους καὶ ταπεινωτικὰς ἐξεις καὶ κατα-
πολεμοῦσι πᾶν ὅ,τι φέρει τὸν τύπον τοῦ σκαιοῦ καὶ χυδαίου,
ἅτινα λαοὶ ἄγριοι καὶ ἀπολίτιστοι κατὰ τὰ μακρὰ τῆς δου-
λείας ἔτη ἐκληροδότησαν ἡμῖν.

ΤΙΝΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΙΣΤΡΟΝ

Παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰστρου ἀντηχοῦσιν ἔτι παιᾶνες ἐθνη-
κοί, ἄσμα-τα τερπνὰ καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς τὴν μελωδικὴν
τοῦ Ἑλλήνος φωνῆν. Αἱ Ἑλληνικαὶ παροιμίαι Βραίλας, Γα-
λαζίου, Γιουργέβου, Καλαφατίου, Τούλτσας, Σουλινᾶ, Κων-
στάντης καὶ ἄλλαι δαφνοστεφῆ καὶ μυρτοστόλιστα ἔχουσαι
τὰ σχολεῖα των, ἦγον πανήγυριν καὶ ἐορτὴν τῶν γραμμῶν,
καὶ ἡμιλλῶντο τίς τὸν καλλίνικον καὶ μυροβόλον νὰ προσφέρῃ
στέφανον ταῖς Ἑλικωνιάσι Μούσαις, τίς τὴν πλουσιωτέραν νὰ

παραθέσῃ πνευματικὴν πανδαισίαν. Συνάμα δὲ καὶ ὁ ἐν Βου-
κουρεσίῳ Ἑλληνικὸς τύπος κατεχώριζεν ἄρθρα λογίων ἀνδρῶν,
ἅτινα ἀποπνέοντα ἐνθουσιασμὸν πολὺν καὶ φιλοπατρίαν μεγά-
λην, ἀρηγοῦντο τὰ κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις ἐκάστης
ἰδιοσυντηρήτου ἢ κοινοτικῆς σχολῆς ὥστε ὁ ἀναγνώστης με-
τέβαινε, διὰ τῆς φαντασίας αὐτοῦ, ἐκεῖ διὰ ν' ἀκούσῃ τὸν ὀμι-
λοῦντα, νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἰδρυτάς, εὐεργέτας καὶ λειτουργοὺς
τῶν γραμμάτων καὶ ἴδη τὰ ἄθλα τῆς μαθητευούσης νεολαίας.

Οὐδέποτε ἴσως, ὡς ἐφέτος, τοιαύτη ἐγένετο ἐκδήλωσις παι-
δευτικῆς κινήσεως καὶ πνευματικῆς ἐπικοινωνίας τῶν διαφο-
ρῶν κοινοτήτων διὰ τῶν διαμεμβομένων ἐν ταῖς ἐφημερίαις.
Ἦτο ἄρα αὐτόματον τὸ συμβαῖνον ἢ κατὰ σκοπὸν; προὔπηρξε
κοινωνικὴ τις ἢ τοπικὴ ἠθικὴ ἀφορμὴ καὶ πάλιν, ὥστε νὰ
ἐπέλθῃ τοιοῦτος ὄργανός; Μὴ ἦτο ἔμμεσος ἀπάντησις εἰς
ὅσα μερὶς τις τοῦ Ρωμουνικοῦ τύπου ἐκτοξεύει ἀπὸ τινος καθ' ἡ-
μῶν, οἵτινες ἀνεμένονεν μᾶλλον δείγματα ἐκτιμήσεως καὶ
στοργῆς περιθάλψιν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ παρ' ἀδελφῶν, μετ' ὧν
συνδεόμεθα διὰ τῶν αὐτῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας
θεσμῶν καὶ δογμάτων καὶ ἔχομεν πολλὰς τὰς αὐτὰς ἱστορικὰς
σελίδας, ἢ ψυχρὸς λόγους καὶ κρίσεις;

Ἄλλ' ὁ Ἕλλην ὅστις γινώσκει νὰ δράττη τὰ ὄπλα κατέ-
ναντι τοῦ ἔχθρου διὰ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς
πατρίδος του, μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας ἐξανίσταται ὅταν
περιυβρίζεται ἢ ἐθνικὴ του φιλοτιμία, καὶ ἀποδεικνύει ἐκ πολ-
λῶν καὶ δεδομένων σημείων τὴν ρωστικὴν, ἠθικὴν καὶ διανοη-
τικὴν ἰσχύν, ἣν ἐν αὐτῷ ἔχει, τὸν βίον ὃν ἀκολουθεῖ, βίον
πνευματοκρατικὸν καὶ ἐξανθρωπιστικὸν, ἀναγραφόμενον εἰς τὰς
δέλτους τῆς ἱστορίας καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας, ἀνευ διακοπῆς,
καὶ ρυθμιζόμενον ἐκ τῶν ὑψίστων ἀρχῶν: Πίστις, Πατρίς καὶ
Γλῶσσα, ἅτινα εἶναι τὰ τρία τιμαλφέστερα τοῦ Ἑλλήνος ἀν-
τικείμενα, περὶ ἃ συστρέφει τὸν ἄξονα τῆς διανοίας καὶ τῆς
καρδίας του καὶ ἐξ ὧν ἐμπνεόμενος ἐπιτελεῖ ὅ,τι καλὸν καὶ
γενναῖον.

Τοιοῦτον λοιπὸν ἀκολουθῶν βίον ὁ Ἕλλην κινεῖ μὲν εἰς
θαυμασμὸν καὶ συμπάθειαν τοὺς ἐπισκοποῦντας ἐξ ἀνωτέρας
περιοπῆς τὸν καθόλου αὐτοῦ χαρακτήρα, πλὴν φεῦ! ἐπισπᾷ
καὶ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐκδικήσιν τῶν φθονούντων τὴν θαυμα-
σίαν δραστηριότητα καὶ πρόοδον, τὴν δύναμιν τῆς ἀτομικώ-
τητος καὶ τὴν εὐεργετικὴν καὶ φιλόφρονον ἐπιρροήν του.
Καὶ ὄντως, δὲν εἶναι θαυμάσιον, δὲν εἶναι εὐεργετικὸν φαινό-
μενον αἱ συμπαγεῖς κοινότητές του, ἡ ναυτιλία του, ἡ ἐμπορία
του, οἱ Ναοὶ καὶ τὰ σχολεῖά του ἰδίως, ἅτινα ὡς ἄτομον
ἰδρῦει καὶ συντηρεῖ ἐκ τῶν κοινοτικῶν λεγομένων ταμείων καὶ
ἐκ τῶν προαιρετικῶν συνεισφορῶν, ἀνευ κυβερνητικῆς ὑποστη-
ρίξεως καὶ οὐδεμιᾶς ἐξωθεν ὑποβοηθείας; Οἷα ἀνεξάντλητος
ἡ γενναιοδωρία αὐτοῦ, οἷον παράδειγμα φιλοφρονίας καὶ φι-
λοπατρίας! Εἶναι ταῦτα τρόπαια ἡγύρω καὶ μνημεῖα ἀψευδῆ,
ἐφ' ὧν ἀναγινώσκειται ὁ οἰκογενειακός, κοινωνικός καὶ ἐκπολι-
τιστικός βίος λαοῦ σμικροῦ μὲν ἀριθμητικῶς, μεγάλου ὁμως
κατὰ τὸ φρόνημα καὶ τὴν διάνοιαν!

Οὔτε τοῦ παρόντος εἶναι, οὔτε αἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις
ἐπιτρέπουσι νὰ εἰσελθῶμεν εἰς μελέτην καὶ ἀνάπτυξιν τῶν κα-
νονισμῶν, τῶν στατιστικῶν καὶ λογοδοσιῶν τῶν διαφόρων πα-
ροικιακῶν ἐπιτροπῶν, μὴ ἔχουσαι ἄλλως τε καὶ ταῦτα πάντα
ὑπ' ὄψιν, ὅπως πλείοτερον ἀναδειχθῇ ἡ φιλοπατρία καὶ φι-
λοφροσύνη τοῦ Ἑλλήνος. Ἀπόκειται τοῦτο ἄλλοις ἀρμο-

δίους; να πράξωσιν, οίτινες μεγίστην θά παράσχωσιν ούτω εθνικὴν συμβολήν, διότι ἐκ τῆς τοιαύτης μελέτης θά προκύψῃ εἰς φῶς ὁ ἐθνικὸς καὶ δραστηκὸς τοῦ Ἑλληνος βίος ἐν Ρωμουναίᾳ καὶ θά προστεθῇ μία ἐτι χρυσὴ σελίς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἀναγράφουσα τὰ ὀνόματα τῶν γενναίων καὶ φιλομουσῶν ἀνδρῶν, οίτινες συναισθανόμενοι τὸν μέγαν αὐτῶν προορισμὸν εἰργάσθησαν καὶ ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ιδέας, τῆς διασώσεως τῆς πατρίδος γλώσσης καὶ τῆς θρησκείας.

Τὴν ἐθνικὴν καὶ βιωτικὴν ταύτην τοῦ Ἑλληνος δρᾶσιν συμπληροῖ καὶ ἡ τῆς Ἑλληνίδος σπουδαία σύμπραξις, ἥτις διὰ τῆς ἀγαθοεργίας καὶ φιλοπατρίας αὐτῆς δίδει τὴν ἀρμονίαν καὶ ἐνότητα τῶν Ἑλληνικῶν ιδεῶν. Ἐξ ἐθνικοῦ δὲ συναισθηματος ἀγόμενα παρουσιάζομεν ἐκ τῶν λαμπρῶν εἰκόνων, γυναικείας δράσεως, μίαν, οἷαν παριστᾷ ἡ πλειὰς τῶν ἐν Βραζιλίᾳ Ἑλληνίδων.

Τίς κατὰ τὰς παγετώδεις ὥρας τοῦ Βορρᾶ ὄτε ὁ Ἴστρος ἀποκρυσταλλῶναι τὰ ὕδατά του, ὄτε βρέμει ἡ χειμερία καταίγίς, τὰ πάντα ριγοῦσι, καὶ ἕκαστος σπεύδει εἰς τὴν ἐστίαν νὰ θερμανθῇ, τίς δίδει ὑμῖν τὸ ὕψιστον φαινόμενον τῆς αὐταπαρνησίας καὶ ἀγαθοποιίας; Τίς ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ ἐπιτελεῖ τὸ ἱερὸν καὶ ὑψηλὸν τῆς φιλοπατρίας καὶ ἀγάπης καθήκον; Τίς ἄλλος ἢ αὐτὴ ἡ γυνή, ἥτις ὡς ἰέρεια τῆς φιλανθρωπίας, ὡς εὐσεβὴς πολίτης, ὡς εὐεργετὶς τῆς ἀνθρωπότητος ἀψηφούσα τὸ ψῆχος καὶ τοὺς κινδύνους διατρέχει τὰς καταψύκτους ὁδοὺς, εἰσέρχεται, ὡς οὐρανία ἀκτίς, ἐναλλάξ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν πλουσίων καὶ τὰ βιοποριστικὰ τοῦ λαοῦ ἐργαστήρια, εἰς τὰ μέγαρον τῶν εὐνοουμένων τῆς τύχης καὶ τὰ ταπεινώροφα τῶν πτωχῶν, αἰτοῦσα τὸν ἔρανον καὶ τὸν ὄβολον ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν καθιδρυμάτων, διαχέουσα πανταχοῦ τὸ μυροδόλον τῆς εὐποιίας ἄρωμα, μεταδίδουσα τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς φιλοπατρίας, πῦρ ἀνταυγάζον αἰγλήν οὐρανίαν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλληνοπαίδων. Οἷον λαμπρὸν καὶ ὑψηλὸν τὸ ἔργον! καὶ οἷα δόξα διὰ τὴν Ἑλληνίδα, ἥτις ἐν χριστιανικῇ ἀγάπῃ εὐποιούσα, συντελεῖ τὰ μάλα εἰς τὰ ἐθνικὰ καὶ ζωτικώτατα τῆς πατρίδος τῆς συμφέροντα, ἐν καιροῖς χαλεποῖς, ἐν κρίσιμοις τοῦ ἐμπορίου στιγμαῖς, ἀποθησαυρίζουσα, εἰς τὰ κοινοτικὰ ταμεία, ἄτινά εἰσι μέρος τοῦ ὅλου τῆς μεγάλης πατρίδος Κοινοῦ Ταμείου. Διότι ὅ,τι μάλιστα συντελεῖ εἰς τὴν παγίωσιν καὶ ἀνθηρὰν κατάστασιν τῶν κοινοτικῶν ἐν Βραζιλίᾳ σχολείων εἶναι καὶ αἱ λεγόμενα προαιρετικὰ συνεισφοραί, συλλεγόμενα παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν, προεδρευομένης ὑπὸ τῆς φιλοπατρίας κ. Ροζίνης Ἐμπειρικοῦ. Τὰ κατ' ἔτος δημοσιεύμενα δελτία ἀναγράφουσι τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν 25—30 χιλ. φράγκων.

Διὰ τίνος ἄρα ἐκτάκτου δυνάμεως αἱ ἀγαθαὶ αὐταὶ δέσποιναι τοιαῦτα ἐπιτελοῦσι θεάρεστα ἔργα; Διὰ τίνος ἠθικοῦ κύρους διασώζουσι τὸν ἐθνισμὸν τῶν καὶ ὀδηγοῦσι τοὺς περὶ αὐτὰς πρὸς τὸν ἱερὸν τῆς φιλανθρωπίας καὶ φιλοπατρίας προορισμὸν; Πίστις, Πατρίς καὶ Ἀγάπη εἶναι αἱ θεαὶ ἀρεταί, αἱ κατέχουσαι τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ δι' ὧν τὴν ἱεράν ἐκπληροῦσιν ἀποστολήν.

Γιούργεον Ἄτθις.

ΛΟΓΟΣ Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Εἰς κομψὸν καὶ πολυσελίδον τεύχος ἐδημοσιεύθη ὁ πολιτικὸς λόγος, ὃν ὁ ἡγέτης τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Θεόδωρος Δηλιγιάννης ἀπήγγειλε κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον τῆς Βουλῆς.

Τὸν ἐμβριθέστατον οικονομικὸν λόγον τοῦ κ. Θεοδ. Δηλιγιάννη χαρακτηρίζει ἡ γνωστὴ ρητορικὴ δύναμις καὶ καὶ καλλιέπεια τοῦ ἀνδρός, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποῦο ἐπανειλημμένως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέθηκε τὰς τύχας του. Περιέχει ἐν συνεκτικῇ ἐξελίξει τὴν ἱστορίαν τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, τὸ κάτοπτρον τῆς πολιτικῆς διοικήσεως τῆς χώρας κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Τὸ τεύχος τοῦτο εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων ἐκτυπώθη ἐγένετο ἀνάρπαστον παρὰ πάντων τῶν συμμεριζομένων καὶ μὴ τὰς πολιτικὰς ιδέας τοῦ κ. Θ. Π. Δηλιγιάννη.

ΠΟΘΕΝ ΕΠΕΚΡΑΤΗΣΕΝ Η ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΝΑ ΓΑΥΓΙΖΩΣΙΝ ΕΝ ΟΡΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ

Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο εὗρισκομεν ἐν τῇ «Κυνηγετικῇ Τεχνολογίᾳ».

Υπάρχει συνήθεια εἰς ὅλα τὰ ζῶα τοῦ εἴδους τῶν κυνῶν, νὰ γαυγίζωσιν ἐν καιρῷ σελήνης. Ἡ Ἰνδικὴ μυθολογία δίδει περὶ τούτου ἐξηγήσιν τινὰ τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ἄλλως τὴν δὲ εὐθύνην περὶ τῆς ἀκριθείας αὐτῆς, ἀφίνω εἰς τοὺς ὄπαδους τοῦ Βηνου καὶ Βούδα. Ἐν ἐποποιίᾳ ἐκ τῆς Σανξκριτικῆς εἰς τὴν Ἰνδικὴν γλῶσσαν μεταπερρασμένην, ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ Βανακῆ, ὑπάρχει μικρὸν τι μνημεῖον γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα μνημεῖον Στούπα τῶν τριῶν τετραπόδων, τὸ ὁποῖον ὡς λέγουσιν περιελαίει τὰ λείψανα μιᾶς ἀλώπεκος, ἐνὸς πιθήκου καὶ ἐνὸς λαγωῦ.

Τὰ τρία ταῦτα ζῶα ἔζων ἐν τῷ βάλθῃ τοῦ δάσους ἡγαπημένα, ὄτε τὰ ἐπεσκέσθη ἄνθρωπος τις λευκόθρις καὶ φέρων γενεῖα δασαμίαν.

Εἶσθε εὐτυχῆ; τὰ ἠρώτησεν.

Μάλιστα ἀπεκρίθησαν ἐκεῖνα, διότι τίποτε δὲν μᾶς λείπει ἀγαπώμεθα καὶ κάμομεν τὸ καλὸν ὅταν εὐρωμεν τὴν περιστάσιν.

Τὸ εἰζέυρον ἀπεκρίθη ὁ γέρον· δώσατέ μοι λοιπὸν κἄτι τι διὰ νὰ κατακούσω τὴν πενίαν μου.

Ἀμέσως τὰ ζῶα ἔτρεξαν εἰς ἀναζητήσιν τροφῆς. Ἡ ἀλώπηξ ἔρεσεν ἰχθὺν τὸν ὁποῖον ἤλθεισεν εἰς τὸν ποταμὸν, ὁ δὲ πιθήκος ἀνερχίθη ἐπὶ τινος δένδρου, ἵνα κόψῃ καρπούς.

Καὶ ἐσὺ, λέγει ὁ γέρον εἰς τὸν λαγῶν, δὲν μοὶ προσφέρεις τίποτε;

Δὲν εὗρον τίποτε ἀντάξιον ὑμῶν ἐν σᾶς προστάσει, ἀπεκρίθη ὁ λαγῶς· ἀλλὰ περιμένετε μίαν στιγμὴν, θὰ παρακαλέσω τὸν πιθήκον νὰ μοὶ φέρῃ ξηρούς κλάδους.

Διὰ τῶν κλάδων τούτων ἐσχημάτισαν μικρὰν πυρᾶν, ἣν ἠναψεν ὁ λαγῶς. Εἶμαι μικρὸς καὶ ἀσθενής, τῷ εἶπε, καὶ διὰ τοῦτο μόνον τὸ σῶμά μου δύναμαι νὰ σᾶς προσφέρω.

Καὶ ἐρίθη εἰς τὴν πυρᾶν.

Ὁ πρῶτος τῶν θεῶν ὅστις εἶχεν ἐμρανισθῆ ὑπὸ μορφῇ ἀνθρώπου, ἵνα ἴδῃ τοὺς τρεῖς φίλους, συνεκινήθη ἐκ τῆς θυσίας ταύτης, θέλων δὲ νὰ δικαιωσῇ τὴν μνήμην αὐτῆς, μετεβίβασε τὴν εἰκόνα τοῦ λαγωῦ εἰς τὸν οὐρανόν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης οἱ Ἰνδοὶ ἰσχυρίζονται, ὅτι ἐντὸς τῶν κηλίδων τῆς σελήνης διακρίνουσι τὴν μορφήν λαγωῦ. Οἱ δὲ Σίται ἐν τῷ δικαίῳ τῆς σελήνης ζωγραφίζουσι πάντοτε λαγῶν κοπανίζοντα ὀρύζιον.

Ἰσως καὶ τοὺς κύνες ὁ αὐτὸς λόγος ὡςτε καθῶς καὶ τοὺς Ἰνδοὺς καὶ τοὺς Σίτας. Γαυγίζουσι ἐπειδὴ φαντάζονται ὅτι διακρίνουσιν ἐν τῇ σελήνῃ θήραμα τὸ ὁποῖον συνειθίζουσι νὰ κυνηγῶσι.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Παρθενότη Καρδαρᾶ.

ΚΡΟΜΜΥΟΝ

Πιστεύεται ὅτι τὸ κρόμμυον ἔχει πατρίδα τὴν Ἀφρικὴν, ἴσως διότι οἱ Αἰγύπτιοι τὸ ἐλάτρευον καὶ οἱ Ἑβραῖοι ἐτρέφοντο δι' αὐτὸ ἐν Αἰγύπτῳ. Σήμερον καλλιιεργεῖται ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου, εἶναι δ' ἀπαραίτητον τῆς συγχρόνου μαγειρικῆς ἀρτυμα.

Τὸ κρόμμυον κατὰ τοὺς διασημοτέρους βοτανικοὺς περιέχει ἔλαιον λευκόν, καυστικόν, ἀερσιῶδες καὶ ὄσμυρον, σάκχαρον ἀκρυσταλλώτον, κόμμι, ζωϊκὰ οὐσία, φωσφορικόν καὶ ὀξικόν ὄξύ καὶ φωσφορικὴν ἄσβεστον.

Διάφοροι ἰδιότητες αὐτοῦ.

Τὸ κρόμμυον ἀπεξηραμένον χρησιμεύει εἰς χρωματισμὸν τοῦ ζυμοῦ. Τὸ κρόμμυον μεταχειρίζονται πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὕδατων καὶ κατόπτρων. Τὰ λεπτὰ στρώματα τοῦ φλοιοῦ, ἅτινα περιβάλλουσι τὸ κρόμμυον, χρησιμεύουσιν εἰς βαφὴν τῶν μεταξωτῶν καὶ βαμβάκερων ὑφασμάτων. Τὸ πρὸς βαφὴν ὕσασμα ἐμβάπτουσι πρῶτον εἰς διαλύσιν στίψους, μετὰ ταῦτα βράζουσι τοὺς φλοιούς τῶν κρομμύων καὶ εἰς τὸν χυμὸν τοῦτον βυθίζουσι τὸ πρὸς βαφὴν ὕσασμα, τὸ ὁποῖον ἀφίνουσιν ἐντὸς τῆς βαφῆς, μέχρι οὐ προσλάβῃ τὴν ζωηρότητα τοῦ χρώματος, ἣν ἕκαστος ἐπιθυμεῖ. Τὸ ἐκ τοῦ κρομμύου κίτρινον χρῶμα εἶναι τὸ ὑψηλότερον πάντων τῶν κίτρινων χρωμάτων.

Κατὰ τοὺς γεωργούς ὅταν τὰ κρόμμυα ἔχωσι τρεῖς ἢ τέσσαρας σειρὰς ἐξωτερικοῦ λοιποῦ ἡ χειμῶν προμηνεῖ ἡ βαρύτατος.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Μέγας ἄγγελος γεωλόγος γράφει ὅτι πᾶς θάμνος ἢ δένδρον προσβαλλόμενον ὑπὸ ἐντόμων, ἀπαλλάσσεται αὐτὸν, ἐὰν πλύνῃ τις ἐπανειλημμένως τὸν κορμὸν καὶ τὰ φύλλα δι' ὕδατος, ἐν ᾧ ἔχει κατακόψει καὶ κατατρίψει κρόμμυα.

Τὸ κρόμμυον ἐν τῇ οἰκιακῇ χρήσει.

Ἡ χρῆσις τοῦ κρομμύου εἶναι τόσον διαδεδομένη, ὥστε δὲν ὑπάρχει φαγητόν, ἐν τῷ ὀπιῷ δὲν εἰσάγεται ἔστω καὶ ὁ χυμὸς τοῦ μόνου. Σάλτσα καλὴ χωρὶς κρόμμυα εἶναι χίμαρα. Καὶ ὁ ζωμὸς αὐτὸς τοῦ κρέατος ἐστερημένος τῆς γλυκτικῆς τοῦ κρομμύου γάνει πολὺ ἐκ τῆς γεύσεώς του. Ὁ ἐκ κρομμύων ζωμὸς εἶναι διὰ τὴν γαλλικὴν μαγειρικὴν ὁ θρίαμβος, ἡ ἀποθέσις τῆς βολθεοῖδους ταύτης ρίζης. Κατὰ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν Κάρολον Λόνδ ὁ ἐκ κρομμύων ζωμὸς πρέπει νὰ κατασκευάζηται ὡς ἑξῆς: Κόψετε εἰς φέτας ὅσα κρόμμυα θέλετε, καίετε ἀρκετὸν βούτυρον καὶ τὰ κοκκίζετε καλῶς δι' αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα προσθέτετε ἀνάλογον ζωμὸν κρέατος ἔξ ὅ ἄραιρετε ἐντελῶς τὸ πάχος, τὸ ἀφήνετε νὰ βράσῃ πέντε λεπτά καὶ τὸ κενόνετε ἐντὸς σουπιέρας ἐν ἣ ἔχετε λεπτὰς φέτας ἄρτου ἐξηρησμένας ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. Προσθετε ὀλίγον τυρόν ἐλεθικὸν εἰς κόνιν καὶ ἔχετε ζωμὸν θαυμασίον.

Ἱαματικὰ ἰδιότητες.

Τὸ κρόμμυον τρωγόμενον ὁμῶν εἶναι ὑγιεινότερον, δὲν ὠφελεῖ ὅμως εἰ πάντας τοὺς στομάχους, ἀφίνει δὲ καὶ δυσάρεστον ἀποφορὰν εἰς τὴν ἀναπνοήν. Οἱ αἱματώδεις καὶ οἱ χολερικοί ἄς ἀποσφύρωσι νὰ τρώωσιν ὠμὰ κρόμμυα. Τὸ κρόμμυον εἶναι ἐπίσης φάρμακον δραστηκώτατον, ἴδια διὰ τὰς διουρητικὰς αὐτοῦ ἰδιότητας. Ὁ γυμὸς αὐτοῦ προσλαμβάνομενος μετὰ τοῦ χυμοῦ τοῦ ἀνίθου καὶ μαράθου ἀποβαίνει κατὰ τὸν Ἀσκληπιάδην εὐεργετικώτατος διὰ τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὰς ἀρχὰς ὑδροπικίας.

Ἐν γένει ὅμως καὶ διὰ τὴν προκηρηγομένην ἔτι ὑδροπικίαν ὡς καὶ διὰ τὴν λευκοματόρροϊαν ἡ χρῆσις τοῦ κρομμύου καὶ τοῦ σκόρδου μετὰ τακτικῆς ἐκ γάλακτος διαίτης ἀποβαίνει εὐεργετικῇ. Καὶ ἐξωτερικῇ δὲ χρῆσις κρομμύου τετριμμένου καὶ τιθεμένου ὡς ἐμπλάστρου ἐπὶ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ εἰς τὴν ὑδροπικίαν καὶ εἰς τὴν σλόγιον τῆς κύστεως καὶ εἰς τὴν δυσουρίαν τὴν προκύπτουσαν ἐξ ἀτονίας ἐπιδρᾷ εὐεργετικῶς.

Τὸ ὠμὸν κρόμμυον ὡς καὶ τὸ σκόρδον καταστρέφουσι τοὺς ἔμμηνας. Κόπτουσι κρόμμυον εἰς τεμάχια, τὸ ἀφίνουσιν εἰς τὸν ἀέρα ἐπὶ δύο ὥρας, τὸ μούσκουσι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐντὸς μαύρου οἴνου καὶ ἐξ αὐτοῦ δίδουσι τὴν πρωϊαν πρὸ τοῦ καφεῖ εἰς τοὺς ἐξ ἔμμηθων πάσχοντας.

Πληθὺς διασημῶν συγγραφέων ἐν οἷς καὶ ὁ Διοσκωρίδης ἀποφαίνεται, ὅτι ὁ χυμὸς τοῦ κρομμύου εἶναι σιτήριος κατὰ τῆς πτώσεως τῶν τριγῶν τῆς κεφαλῆς καὶ αἱ πεσοῦσαι τρίχες ἀναφύονται μετὰ πολλῆς ταχύτητος. Τρίβετε τὴν κεφαλικὴν ἐπιδερμίδα διὰ τεμαχίων κρομμύων μέχρις ἐντελοῦς ἐρεθισμοῦ αὐτῆς. Ἄλλοι ἐμβάπτουσι τεμάχια κρομμύων εἰς ριζήν ρουμίου, ἀφίνουσιν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον, καὶ διὰ τοῦ ρεστοῦ τούτου ἐντρίβουσι τὴν ἐπιδερμίδα τῆς κεφαλῆς, ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν πτώσιν τῶν τριγῶν.

Κρόμμυον ὠμῶν κοπτόμενον καὶ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ μέρους ἐφ' οὗ ἐκέντησεν ἡμᾶς: μελίσα ἢ σφίγχα, καταπαύει παρευθὺς πάντα πόνον καὶ πάντα ἐρεθισμὸν.

Τὸ βρασμένον κρόμμυον εἶναι κατ' ἐξοχὴν μαλακτικόν, ὠφελεῖ δὲ μεγάλως διὰ τοὺς καταρρέουσιν τῶν βρόγχων καὶ τῆς κύστεως. Ἐψημένον ἐντὸς τῆς ἀσβόλης χρησιμεύει ὡς καταπλάσμα διὰ τὰ ξηανθήματα, τὰς φλεγμονὰς, καὶ ἐν γένει τοὺς ὑποδερματικούς ἐρεθισμούς.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐλένη Γεωργιάδου.

3 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 3

ΜΙΑ ΑΛΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

καταστάσεως τῆς καρδίας τῆς, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ ἠδυνάτει νὰ καθορίσῃ. Ἐβραμα πρὸς τὴν φίλην τῆς καὶ με ὕφος περιφρονεῖ καὶ κωμικῶς πως μωμωτηριώδες τῆ εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ἴδῃ μόνην, διότι μεγάλην εἶχε νὰ τῇ ἀναγγεῖλῃ εἰδήσιν.

Ἡ Καρολίνα—τοιοῦτον ἦτο τὸ ὄνομα τῆς νεαρᾶς καλλιτέχνιδος—μετ' ἐκπληξῆως παρετήρησε τὴν ἐπελθούσαν μεταβολὴν εἰς τὰς διαθέσεις, εἰς τὸ ὕφος, εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τῆς Καίτης. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐξέπεμπον ἀναλαμπὰς πυρός, αἱ παρειά τῆς ὄχρυν καὶ ἠρυθρίων ἐναλλάξ, τὸ στόμα τῆς διεστελλετο εἰς μεδιόλα ἀόριστως γλυκὴ καὶ περιπαθῆς, ἐνῶ ὁ νοῦς, οἱ διαλογισμοὶ τῆς ἐφάνιντο ἀπερροφημένοι ὑπὸ σοβαρᾶς τίνος σκέψεως. Τί ἔπαθε λοιπὸν; τί τῇ συνέθε ἀπὸ χθῆς δυνάμενον τόσον νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν διαθέσεών τῆς, διενόειτο ἡ φίλη τῆς, καὶ ἀνυποπόνη νὰ εὐρηθῇ μὴ μετ' αὐτῆς ὅπως μάθῃ τὸ μέγα μυστικόν. Ἐπευσε νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν ἐργασίαν, ἣν πλησίον τῆς μητρὸς τῆς εἰργάζετο, ἐγερθεῖσα δὲ τότε εἶπε πρὸς τὴν φίλην τῆς:

— Εἰζέυρεις ὅτι ἡ εἰκόνα μου προῦθεσε πολὺ ἀφ' ἧς δὲν σὲ εἶδον καὶ ὅτι σοὶ ἐπιφύλασσω ἀληθῆ ἐκπληξιν. Ἐθελῶ, ἄγωμεν. Θέλω νὰ μοὶ εἴπῃς τὴν γνώμην σου ἐπὶ τοῦ χροματισμοῦ τῆς ἐσθῆτος.

Καὶ λαβοῦσα τὴν Καίτην ἀπὸ τῆς χειρὸς διηυθίσθη πρὸς τὸ δωμάτιόν τῆς. Ὅταν εὐρέθησαν μόναι, ἡ Καρολίνα βυθίζουσα τὸ βλέμμα τῆς μέχρι τῶν ἐγκάτων, οὕτως εἶπεν, τῆς καρδίας τῆς Καίτης ἐφάνη ἀναμένοσα τὴν ἐκμυστήρευσίν τῆς. Ἡ ἄλλῃ ἐν τούτοις ἐσίγα. Ἡθελῆ τις πιστεύσει, ὅτι τὸ δυστυχῆς παιδίον εἶχε διαπραξῆ μέγα ἔγκλημα, ὅτι ἡ καρδία τῆς ὑπερηφανοῦτο συγκινήσεων καὶ ὅτι ἡ γλῶσσα ἦτο ὄργανον πολὺ ἀσθενές, πολὺ ἀνεπαρκές εἰς

Ἐπιπλοῦν τὸν ἀμύητον κομικὸν μας κ. Παντόπουλον. Τὸ δεύτερον ἡ «Οἰκογένεια τοῦ Παραδαρμένου» ὑποδέσμευον τῆς εὐφροσύνης κωμωδίας τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως «Ζητεῖται ὑπέρτης» ἔχει μυσικὴν ὠραιότητα, δι' ἣν ὁ ἄριστος μουσοουργὸς μας κ. Λαμπρόν ἄπειρα ἐδέχθη συγχαρητήρια καὶ ἐπανειλημμένως ἐχειροκροτήθη.

Ὁ ὑπὸ τὸν κ. Κοποπόλην δραματικὸς θίασος ἀνεβίβασε κατὰ τὸ μνησιαὸν τοῦτο διάστημα νέα ἔργα τὴν «Μερόπην» τὸν «Θρίαμβον τοῦ Ἐρωτος» τὴν «Βιόνα τῆς Παρθένου» καὶ τὸν «Δὸν Καίσαρα τοῦ Βαζάν».

Εἰς τὴν «Μερόπην» ἡ κ. Εὐαγγελία Παρακειουπούλου τέλεια, ἀμύμητος, ἴδια ἐν τῇ γραφικότητι τῶν στάσεων καὶ τῇ ἐκφράσει τῆς φυσιογνωμίας ἀληθοῦς ἀπαράμιλλος. Εἰς τὸν «Δὸν Καίσαρα τοῦ Βαζάν» ὁ κ. Κοποπούλης πιστοποιεῖ ἐκεῖνον τὸ ὅποιον εἶπομεν περὶ αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Καρνιόλην τῆς «Δαλιδᾶς» τοῦ Φεγιέ. Ἐπιτυγχάνει ἐξῆχως καὶ δὲν ἔχει βεβαίως τὸν ἐπαμύλλον τοῦ εἰς τὰ ἑλαρρῶς δραματικὰ πούσασα, εἰς χαρακτήρας ὠραίους, ἀφελείς, εὐφυλοῦς, ὡς τὸν τὸν «Δὸν Καίσαρα», εἰς τὸν ὁποῖον ἐθουσιώδως καὶ ἐπανειλημμένως ἐχειροκροτήθη.

Ἐν γένει δὲ ἀρκετὰ ἐπηνέθησαν βελτιώσεως εἰς τὸν ἀξιόλογον τοῦτον θίασον, εἰς ὃν προσελήθη ἀπὸ τίνος καὶ ὁ κ. Πετρίδης εἰς ἐκ τῶν δοκιμῶν ἠθοποιῶν μας. Ἐὰν δ' ὡς ἐλπίζομεν καὶ ὡς δὲν εἶναι δύσκολον ἀναπληρωθῇ διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον καὶ τὸ πάντοτε μετὰ τῆς κ. Παρακειουπούλου πρωταγωνιστοῦ ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς σκηναῖς πρόσωπον, τότε ὁ θίασος «Πρόδοτος» θὰ ἀναποκρίθῃ πληρῶστα εἰς τὸν τίτλον του καὶ θὰ μᾶς παράσῃ ἀληθεῖς ἀπολαύσεις κατὰ τὰς μακρὰς ἑσπερίδας τῆς χειμερινῆς περιόδου.

Ἀπόψε διὰ πρώτην φορὰν ὁ Βασιλεὺς Ἀθῆν.

ΣΥΜΒΟΛΗ

Ἀντιχολερικά μέτρα. Τὰ ἐξῆς προφυλακτικὰ καὶ θεραπευτικὰ κατὰ τῆς γολέρας μέτρα ἀπευθύνει πρὸς τὸν Γαλλικὸν λαὸν τὸ ἀνώτερον Συμβούλιον τῆς Ἰγυεινῆς τῆς Γαλλίας, διὰ τὴν ἐπιδημικὴν τῆς χολέρας ἀν' αὐτὴν ἰδουμένην περίοδον:

Τὸ πόσιμον ὕδωρ πρέπει νὰ εἶναι πρὸ παντός ἄλλου ἀντικείμενον ἰδιαίτερας προσοχῆς. Πρέπει νὰ βράζηται ἐντὸς καθαρᾶς χύτρας καὶ ψυχραίνομενον νὰ πίνηται. Διὰ βραστοῦ ὕδατος πρέπει νὰ ζυμώνηται καὶ ὁ ἄρτος, νὰ πλύνηται τὸ κρέας, τὰ χόρτα καὶ τὰ λοιπὰ τρόφιμα.

Ἀνάγκη πρὸ τοῦ φαγητοῦ νὰ πλύνωμεν διὰ σάπικου καὶ βρασμένου ὕδατος τὰς χεῖρας. Εἰς τὸ ὕδωρ δὲ τὸ ὁποῖον πίνομεν καίτοι βρασμένον νὰ ἐνστάξωμεν ὀλίγας σταγόνας λεμονίου ἢ κητροῦ ὀξέος.

Αἱ καταχρήσεις παντός εἴδους καὶ ἴδια αἱ καταχρήσεις οἰσπευματωδῶν ποτῶν πρέπει νὰ ἀποφεύγονται μετὰ πολλῆς φροντίδος. Ἀπαιτεῖται ἐπίσης με-

ἐξωτερικεῖσιν τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα κλύδωνα ὄλον ταραχῆς καὶ τρικυμῖα ὑπεκύνουν εἰς τὰ παρθετικά τῆς στήθης.

—

γίστη προφύλαξις από παντός κρυολογήματος. Πάσα έντερική διατάραξις και διάρροια είναι προάγγελος τής νόσου. Καλέσατε πάραυτα ιατρόν. Μέχρις ότου ό ιατρός έλθη θέσατε τόν ίσθμην σας έντός κλίνης σκεπάσατε αυτόν διά θερμών σκεπασμάτων, απορροφουσα όμως τας έντρίψεις. Θερμάνετε κεράμους, περιτυλίξατε αυτάς έντός μάκτρων και καλύψατε δι' αὐτῶν τό σῶμα τοῦ άθηνούσας, τόν όποιον αποχεύετε νά μετακινήτε και ξεσκεπάσετε.

Επειδή ύποφέρει από έσωτερικήν φλόγαν διδέτε του νά καταπίνη τεμάχια πάγου, ή πάγου τακτοποιεί τόν στόμαχον τόνονει αυτόν και καταπαύει τόν έμετον.

Πρός καταπολέμησιν τής διάρροιας διδέτε εις τόν πάγοντα ανά τέταρτον ώρας τρία κοχλιάκια τής σάπας εκ τής ακολουθούσας λεμονάδας. Γαλακτικόν όξύ 10 γρ. σιρόπιον σακχάρους 90 γραμμ. οινόπνευμα πορτοκαλλίου 2 γρ. Τας άνω δόσεις αναμειγνύετε έντός μιᾶς λίτρας ύδατος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Αϊκ. Δ. **Αλεξάνδρεαν**. Δέν διεκόπη ή άποστολή, ώς νομίζετε, άλλ' αυτή ή έκδοσις επί ένα μήνα. Από σήμεραν θα τά λαμβάνητε και πάλιν τακτικώς. —Καν Α. Γ. **Γαλάζιον**. Εύρίσκετε ότι 50 0] ή ως δικαίωμα μου συγγραφώς είναι πολύ; Λέγετε ότι ή εις Ρουμανικήν γλώσσαν μετάφρασις ώς περιουσιώδη μόνον έντός τής Ρουμανίας δέν θα σά; Ικανοποίησις. Άλλά τά ποσοστά δέν θα εξαχθώσιν εκ τών εισπραξέων, άλλ' εκ τού όριστικού κέρδους. Όπως δήποτε έντός τής προσεχούσας έβδομάδος γράφομεν εκτενέστερον. —Καν Κ. Κ. **Κύθιον**. Εύχριστώ διά τήν παραγεθείσαν μοι άδελφον. Είς τό προσεχές φύλλον δημοσιεύεται. —Καν Ε. Μ. **Πετραϊά**. Έχετε δικαίον. Άλλά κατά τό τελευταίον δεκαήμερον είχομεν τήν μεταφοραν τών γραφείωνμας και πηγύμεθα κυριολεκτικώς από τήν πολλήν εργασίαν. Από τής 8ης μέχρι τής 10ης όχι. Διότι αι ώραι αύται είναι προωρισμέναί διά τά λουτρά. Μετά τής 10ην εις τήν διάθεσιν σας. —Καν Κ. Κ. **Κων/πολεν**. Νομίζομεν ότι απητήσαμεν άπαξ και θεωρούμεν περιττόν νά επανερωώμεθα εις τό αυτό ζήτημα. Ό,τι είπομεν θα γίνη. —Καν Στ. Β. **Αλεξάνδρεαν**. Ένεγράφη. Συμμορφώμεθα όδηγίαις σας —Καν Α. Η. **Βάλλον**. Είμαι άσυγχώρητος, αλλά σεις τόσο καλή. Γράφω άρεούτως έντός τής εβδομάδος. —Καν Β. Ε. **Κάτρον**. Είναι ζητήματα τόσο λεπτά, πρό τών όποίων και ή συνεισφορά και ή εύμεστέρα γυνή εύρίσκειται ένίοτε έν μεγίστη άμηχανία. Δέν ειξεύρομεν δε εάν ή καρδιά είναι εις τας περιστάσεις ταύτας ή καλλίτερος όδηγός. —Καν Εύ. Τρ. **Βάρναν**. Τεσσαράκοντα χρ. φρ. άπέναντι συνδρομίων έλήφθησαν. Εύχριστούμεν. —Καν Αϊ. Δρ. **Manchester**. Φρ. γρ. 88 έλήφθησαν. Μυριάς εύχριστίας δι' εύγενή φροντίδα. —Καν Β. Α. **Γουόρρεθον**. Επιστολαί και φρ. χρ. ένενήκοντα εξ έλήφθησαν. Είς εκείνας άπαντώμεν προσεχώς. Δι' εύγενή φροντίδα εισπραξέων εύγνωμονούμεν. Η καλλιτεχνική έκθεσις του Παρισσού άνεδλήθη, ώστε δόσατε όδηγίαις πρός παραλαβήν εκ του γραφείου μας. —Κας **συνδρομητριάς**. Ένεκεν έλλείψεως χώρου αναβάλλομεν νά άπαντήσομεν εις τας παρ' ήμιν πολυπληθείς επιστολάς σήμερον. Παρακαλούμεν δε και πάλιν τας κ. κ. συνδρομητριάς, ώς και τας και τους κ. κ. αντιπροσώπους ήμῶν, τας καθυστερούσας μέχρι σήμεραν τας συνδρομάς των, νά άποστείλωσιν αυτάς τάχιστα.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ άριστα κατηρητισμένη εις τήν γλώσσαν μας, δυναμένη νά αναλάβη τήν διδασκαλίαν άνωτέρων μαθημάτων και θερμότατα παρ' ήμῶν συνιστωμένη, ζητεί παραδόσεις. Πληροφορία παρ' ήμῶν.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΜΑΡΙΑΣ ΒΕΛΛΗ

Όδός Ζήνωνος αρ. 8.

Νεοσύστατον, πολλά ύποσχόμενον ώς εκ τής γνωστής εις τόν κοσμον τών γραμμάτων εύπαιδευτού διευθυντριάς αυτού, τό Παρθεναγωγείον τούτο θέλει καταλάβει έντός μικρού διαπρεπή θέσιν μεταξύ τών άρίστων παρ' ήμῶν.

Δέγεται μαθητριάς τρωζίμους, ήμιτροφίμους και εξωτερικάς, εις άς παρέχεται πλήν τής πνευματικής μουφώσεως και θερμῆ μητρική περίθαλψιν παρά τε τής διευθυντριάς κ. Μαρίας Βελλή και του λοιπού προσωπικού.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Άλματικώς βαινον τήν όδόν τής προόδου τό Λύκειον τούτο κατέστη έν τών τελειότερων τής Πρωτευούσης, δι' ό και τοιαύτης τυγχάνει φήμης και δικαίας ύποστηρίξεως παρά τών γονέων και συγγενών τών έν αύτῷ εκπαιδευομένων. Μετά του Λυκειού Διοσκορίδου συνελευθή ηδη και τό Λύκειον Παπαγεωργίου. Ούτω υπό τών έγνωσμένης ίκνύνητος και ευσυνειδήσιας διευθυντήν κ. Διοσκορίδην τό Λύκειον τούτο ύπόσχεται αληθή θάύματα πρός τους έμπιστευομένους έν αύτῷ τήν διαπαιδαγώγησιν τών τέκνων των.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Η κατ' αύτας ένταυθα εγκατασταθείσα μοδίστρα φορεμάτων και ράπτρια άσπυρροούχων και στηθοδέσμων κ. Άμαλία Σαραφύλλου, άριστα εις τήν κοπτικήν και ραπτικήν κατηρητισμένη, αναλαμβάνει άντι μετρίων τιμών τήν κατασκευήν φορεμάτων, έπανωσορίων, στηθοδέσμων και άσπυρροούχων, ύποχόμενην έργασίαν άμέμπτου τελειότητος.

Δέγεται πρός τούτοις μαθητριάς πρός εκμάθησιν τών άνω τεχνῶν άντι μετρίων διδάκτρων. Η διευθύνσις αύτή: **Όδός Ηροαστείου και Ζωοδόχου Πηγῆς. Πάροδος Ζαλόγγου αρ. 6.**

ΚΥΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ, κόρη άριστα κατηρητισμένη εις τήν Γαλλικήν γλώσσαν και πυχούχος τής ένταυθα Γαλλικής σχολῆς, ζητεί παραδόσεις εις τε τήν Γαλλικήν γλώσσαν και τήν ζωγραφικήν. Συνιστάται θερμώς και παρ' ήμῶν. Πληροφορία εις τό γραφειον μας.

ΚΥΡΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΣ διδάσκουσα άνωτέρα μαθήματα τής Γερμανικής φιλολογίας ζητεί παραδόσεις. Πληροφορία παρ' ήμῶν.

ΚΥΡΙΑ ΑΓΓΛΙΣ, κάτοχος και τής Γαλλικής, Γερμανικής και Ιταλικής γλώσσης, άς δύναται νά διδάξη έντελώ, ζητεί παραδόσεις. Πληροφορία παρ' ήμῶν.

ΑΡΙΣΤΟΒΑΘΜΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ διδάσκει λίαν εύδοκίμως επί πολλά έτη έν εκπαιδευτηρίῳ μεγάλης πόλεως τής Ήσπερίας και φέρων άριστα συστατικά παρά προσώπων τά μέγιστα σημερινόντων έν τή πολει, θέλει νά διαθέσῃ δύο ή τρεῖς ώρας καθ' εκάστην εις ιδιωτικόν εκπαιδευτήριον ή εις ιδιαιτέραν παράδοσιν. Γινώσκων δε και τήν Ιταλικήν, αναλαμβάνει τήν διδασκαλίαν αύτῆς δια μεθόδου δοκίμου και πρακτικωτάτης, ώς και τήν παρ' οἷω δήποτε γραφείω διεξαγωγήν Ιταλικῆς αλληλογραφίας. Αποτελεσματικώς και λίαν τελεσφόρως διδάσκει και προκαταρκτικά μαθήματα τής Γερμανικής διά μεθόδου κοινῶς παραδεγεμένης ώς άρίστης.

γισσα λοιπόν σέ ήγγισε διά τής μαγικής τής βιάδου, όπως από χθές έως σήμεραν μεταβληθῆς τόσο;

Η Καίτη ήρωθράσε μέχρι του λευκού τών όφθαλμών, και κατένευσεν άδυνατούσα νά ύποστή τό έτακτικόν τής φίλης τής βλέμμα. Ηδύναται τό πτωχόν παιδίον νά άπαντήσῃ εις τήν έρώτησιν εκείνην, τόσο έν εξοικειωθή νά θεωρηθῆ τόν έρωτα ώς άπηγορευμένον καρπόν, ώς αίσθημα άξιον μομφῆς, και διά τό όποιον ώρειλε νά έρωτηθῆ. Μήπως ή μήτηρ τής δέν επανελάμβανεν ανά πάσαν στιγμήν μετά κακοήχων κοσμητικῶν επιθέτων τά όνόματα τών γνωστών των νεανίδων, αἵτινες είχον δώσει τήν καρδίαν των; Μήπως δέν άπεκάλει αύτάς τρελλάς, άνόητους, κακοκαταεθραμμένας και δέν διέσυρε μετά τών γνωστών και φίλων τής άσυστόλης τά όνόματα και τήν ύπόληψίν των; Μήπως δέν επανελάμβανε μετά στόμπου, ότι ή ιδική τής κόρη ήτο φρόνιμος, ένάρτεος και ότι θα τήν έφόνειε μάλλον ή νά τῆ επιτρέψῃ νά έρωτοτροπή μετά οἰουδήποτε άνδρός; Αφοῦ λοιπόν ή μήτηρ τής τόσον δυσμενῶς εξεφράζετο περί του αίσθηματος, όπερ από τής προτεράιας συνεχλόνηε τά στήθη τής, πώς ήθελε τολμήσει αύτή νά έκστομίση, νά όνομάση, νά διατυπώσῃ, έττω και πρός τήν φίλην τής αἰτήν, τό αίσθημά τής τούτου;

Αἴφνης όμως ώσει υπερτάτην λαβούσα άπόρασιν, ώσει επιθυμούσα νά ελαφρόνη τήν καρδίαν και τό πνεύμα τής, εξέπεμψε βιβν στεναγμόν, έρριψε τους επί του μετώπου τής κυματίζοντας βροστρώχους πρός τά όπίσω και άρπάσακα τάς δύο χείρας τής Καρολίνας: "Ακουσε, τῆ είπε. Διά σέ δέν έχω, δέν πρέπει νά έχω μυστικά. Και τότε με φωνήν χαμηλήν, με λέξεις διακεκομμένας, άλλ' αἰτίνας περρετωδώς εξέφευγον του στόματός τής, τῆ διηγῆθη, πώς ό Νίκος, τῆ είπεν ότι τήν αγαπᾷ, ότι είναι ώραία, ότι θα τήν αγαπᾷ πάντοτε.

Η Καρολίνα, ήτις δέν ειχεν αγαπήσει έτι, ήκουε τήν φίλην τής μετά σιγηλῆς έκπλήξεως, έν έκστάσει, διαρωτώσα εαυτήν, εάν αληθῶς; ή κόρη εκείνη ήσθάνετο ότι έλεγε και εάν ό έρωσ τοιαύτην είχε δύναμιν, μετά τούτης έντάσεως είχε κατακτήσει τήν άθωαν εκείνην καρδίαν, ώστε ούτω από τής μιᾶς ήμέρας εις τήν άλλην, τόσο νά μεταβάλλῃ τήν Καίτην.

— Δοιπόν αγαπᾷ; είπεν ή Καρολίνα, όταν ή Καίτη έτελείωσε, και ό έρωσ

σου χρονολογείται από χθές; Αγαπᾷς τόν Νίκον, τόν ζωηρόν εκείνον νεανίαν ό όποτος όμοιάζει μικρόν άκόμη παιδίον, τόσο λευκός και ξανθός και άφελῆς είναι.

— Ναι, τόν αγαπῶ, εάν έρωσ θα είπη εύχαρίστησις, χαρά, συγκίνησις γλυκεία, ήτις σέ φέρει ύψηλά, ύψηλά ώς επί τών πτερύγων των πτηνῶν, και εκειθεν σοι δεικνύει τόν κόσμον όλον ώρατον, πλούσιον, γελαστόν, και σέ κάμνει νά πιστεύης ότι σοι άνήκει, ότι είναι ιδικός σου. Αγαπῶ, άλλᾷ φοβοῦμαι. Μοι φαίνεται, ενώ είμαι τόσο εύτυχῆς, ότι είμαι και πολύ, πολύ δυστυχῆς. Συμβούλευσέ με, τί πρέπει νά κάμω, σύ ή όποια ειξεύρεις τόσο πράγματα, ή όποια με αγαπᾷς ειλικρινῶς, ή όποια εσυνείθισες νά σκέπτεσαι, νά βασιλεύης πάσαν ιδέαν, πάσαν πράξιν, ειπέ μου ότι δέν είναι κακόν ό,τι αισθάνομαι, ότι δέν είμαι αξιόμπετος, ότι δέν έπαυσε νά με θεωρῆς φίλην σου, νά με αγαπᾷς πρῖν.

— Νομίζω, απήνησεν ή Καρολίνα, ότι ή τόσον εύξάπητος φαντασία σου ήρεθίσθη πολύ και ότι εκλαμβάνεις ώς σπουδαίον έρωτα τήν παιδικήν αύτην τρέλλαν, ήτις δέν δύναται νά είναι διαρκῆς. Όπως δήποτε άκούω τόσο καθ' εκάστην νά λέγονται περί τής άστασίας, τής επιβουλης, τής προδοσίας τών άνδρων, ώστε δέν τολμῶ νά σε ένθαρρύνω, δέν τολμῶ νά επικροτήσω, νά επιδοκιμάσω τήν εύκολίαν μεθ' ής έδωκες τήν καρδίαν σου, μεθ' ής εδέσμευσεσ έωσ όλην τήν ζωήν σου. Εἶται τόσον νέα άκόμη. . . .

Τόν διάλογον τών δύο φίλων διεκόψεν ή άπότομος τής μητρός τής Καρολίνας είσοδος έν τῷ δωματίῳ τής.

— Άκόμη θαυμάζετε τήν εικόνα αύτην, προσέθηκεν. Ίδέ, Λίνα, ίδέ, παιδί μου, πώς ελεύρωσε τό φόρεμά σου με τας ελαισοπαράς αύτάς; και τας λέξεις ταύτας ή αξιολογος γυνή συνάδωσε μετά μορφασμοῦ άπρεσσείας, δεικνύουσα έρυθράν κηλίδα επί τής εσθῆτος τής θυγατρός τής. Καλά λέγει ή πατέρας σου ότι με τας καλλιτεχνικάς ιδέας σου και τας άεροσασίας σου, οὔτε έμέ βοηθεῖς, οὔτε τά άδελφια σου επιμελείσαι, οὔτε διά τόν εαυτόν σου φροντίζεις. Ασχίζω νά χάνω και έγώ τήν ύπομονήν και νομίζω ότι πλησιάζει ή ήμέρα, καθ' ήν θα μαζεύω όλας αύτάς τῆς φυλλάδες και τά χαρτιᾶ και τῆς μπουγιαῖς νά τά ρίψω εις τήν φωτιάν.